jucătorul nr. 13

EPILOG!

De cîteva zile a căzut cortina peste actul III al piesei intitulate „Campionatul categoriei A". Piesă în care pasiunile, bune sau rele, suferințele, iluziile bucuriile și necazurile actorilor și spectatorilor s-au brodat pe subiectul bucuriei de mișcare și de întrecere. Cele zece luni de dispute ne-au lăsat răgaz de gîndire, analize și concluzii pentru viitoarea stagiune. Cer iertare dacă timpul nu mi-a permis să văd în egală măsură, și jocurile de băieți și dacă, deci, mă voi referi doar la aspecte din întrecerea echipelor feminine. Dar, poate că unele constatări se vor potrivi și echipelor masculine...

● Noua formulă a campionatului, pe trei manșe, a rezolvat în bine lipsurile edițiilor anterioare: *mai multe jocuri la același număr de echipe, continuitate, cu interes egal pe toată durata competiției* (Cupele de iarnă deveniseră formale), *iar turul organizat pe principiul turneelor a dat posibilitatea de a se urmări și confrunta toate echipele și jucătoarele în condiții egale și obiective.*

Păcat că acest tur nu s-a putut desfășura la timp, în sală, așa cum a fost inițial prevăzut și că decalarea lui a creat un spațiu prea mare — de șase luni — între a doua manșă și ultima. Formula s-a arătat bună și trebuie continuată. Poate ar trebui schimbat doar sistemul de promovare a echipelor. Actualul sistem nu dă timp formațiilor promovate să se rodeze în această categorie de performanță și de aceea avem echipe „navetiste" între A și B. Cred că un baraj între retrogradate și promovate ar contribui la ridicarea valorii echipelor din prima categorie.

● Trecînd în revistă partidele vizionate pot afirma că am văzut echipe bine pregătite, jocuri de bună calitate, handbaliste în formă, antrenori care au condus inteligent și arbitri pe care nu i-am simțit pe teren. Dar nu acestea au fost caracteristicile generale. Dacă ar fi fost așa s-ar fi atins idealul și cum perfecțiunea nu există în sport, să ne uităm mai bine cu de-amănuntul la greșeli, ca să le îndreptăm.

În contradicere cu rezultatele echipei reprezentative pe plan internațional pot afirma că la nivelul echipelor de club sîntem în progres. Contrastul este dat de schimbul de generații care are proporții de masă. Din vechea gardă au mai rămas răspîndite Irina Nagy, Maria Constantinescu, Aurora Leonte, Iuliana Neako și Antoaneta Oțelea. În rest jucătoare de vîrsta junioratului sau aproape. Din acest motiv reiese și lipsurile. Nu poți pretinde tineretului să aibă maturitatea tactică și perfecționarea tehnică care se știe că se capătă în timp. Dar dacă memoria nu mă înșeală, la vîrsta lor, actualele jucătoare se arătă mai bune din punct de vedere tehnic și cu o concepție tactică superioară decît fostele jucătoare la aceeași vîrstă, datorită unei pregătiri timpurii și experienței superioare a antrenorilor.

Cred însă că în viitor trebuie să insistăm asupra următoarelor:

a) Creșterea forței de aruncare și a vitezei de deplasare, din cauză că în prezent se caută prea mult semicercul și contraatacul a dispărut aproape de tot. Sînt prea puține aruncătoare de la distanță (Băicoianu, Neghină, Arghir, Secheli, Ilie și Miklos), iar contraatacurile echipelor „U" Timișoara și Confecția se datoresc mai mult... portărițelor.

b) Orientarea tactică generală specifică fiecărei echipe după posibilități, s-a manifestat prea puțin, atît în atac cît și în apărare. Echipele nu știu să-și impună o anume tactică, se încearcă doar scheme izolate și se speculează greșelile întîmplătoare ale adversarilor. Trebuie ca fiecare echipă să aibă 2—3 sisteme de circulație din care apoi să reiasă finalizarea, prin intuiția jucătorilor.

La primele 4 clasate se poate distinge că atunci cînd „joacă", cînd circulă organizat, pot realiza goluri clare, dar din păcate nu fac acest lucru permanent, cu toate că-l știu, preferînd jocul obstrucționist, schematic.

Apărările sînt punctul nevralgic atît ca sisteme organizate, cît și ca tehnică individuală, folosindu-se ca „argument" suprem faultul. Cred că antrenorii s-au lăsat convinși de faptul că jucătoarele nu se antrenează cu plăcere pentru apărare. Ca sistem avansat se încearcă timid 4+2 (Confecția, „U" București, Rapid), dar nu se aplică corect și organizat. Din cauza aceasta, echipele din fruntea clasamentului primesc prea multe goluri de la cele din coadă.

Vorbind de tactică, implicit se pune problema disciplinei tactice. Disciplină care reiese din disciplina generală, așa cum rezistența specifică se bazează pe rezistența generală. Asistăm la prea multe „tocmeli" între jucătoare și antrenori. Undeva, în procesul de pregătire, anumite lucruri nu sînt în ordine. Tocmai pentru că este vorba de foarte mult tineret, trebuie să dovedim foarte multă exigență și seriozitate. Exemplele marilor echipe și marilor antrenori arată că munca lor se bazează tocmai pe aceste trăsături. Să nu uităm niciodată acest lucru!

● Analizînd pe compartimente jucătoarele tinere din această competiție, pare că ar trebui să le cerem mai mult. Ele au posibilități, dar sînt prea mulțumite de ceea ce fac. Jucătoarele de la 9 m, citate mai înainte, sînt de mare perspectivă, poate se mai ridică și altele, dar evoluția lor rămîne legată structural de exigența antrenorilor. Un capitol deficitar este acela al conducătoarelor de joc, unde deocamdată numai Sramko, prin calitățile sale, deține pe drept rolul greu al acestui post. În rest, Steliana Papa și atît. Mă mir că un post așa de important pentru o echipă nu este cultivat și pregătit în mod permanent. Poate din acest motiv se observă și deficiențele tactice semnalate. Tot slab ca valoare internațională stăm și cu extremele, unde Metzenrath pare că întrunește toate calitățile acestui post, mai puțin kilogramele. La semicerc, alături de „decanele" Frantz, Dobîrceanu și Furcoi, putem adăuga „pepiniera" Confecției și pe Șerb de la Rulmentul. La porți în urma lui Irina Nagy doar Anca, Simo, Buzaș (în regres) Mitu și Armancu s-ar arăta candidate cu reale calități să se afirme pe un post ținut cu atîta strălucire de către decana lor de vîrstă.

● Un cuvînt bun pentru antrenorii, în ordinea clasamentului echipelor lor: Lache Constantin, Simion Pompiliu, Valeriu Gogîltan, Popescu Constantin și tînărul debutant în profesiune, Pali Francisc.

Munca lor a fost în acest campionat cu atît mai grea, cu cît au trebuit să pregătească, să promoveze, să găsească și să imprime o tactică adecvată unor jucătoare tinere, pe parcursul campionatului. E foarte ușor, de pe margine să găsești defecte, să dai soluții, mai ales că tu nu poți fi contrazis de realitate. Dar este mult mai greu să pregătești o echipă. Și ei au pregătit formațiile respective bine, motiv pentru care merită felicitări.

● Și în arbitraje, în acest campionat s-a făcut ceva nou: arbitrajele în doi. Cu toată lipsa de experiență, inerentă debutului, s-au văzut lucruri bune: mai mult curaj în decizii, mai multă promptitudine în aprecierea fazelor — în special la semicerc — mai mult calm, mai multă siguranță. Nu citez cupluri de arbitri, dar sînt sigur că s-a făcut un pas înainte pentru asigurarea unor arbitraje și mai corecte pentru viitor.

D. POPESCU-COLIBAȘI

PRINTRE BALIZE

PE BEGA...

Pe Bega s-a disputat tradiționala întrecere de caiac-canoe dintre elevii Școlii sportive din Timișoara și clubul Begey Zrenianin (Iugoslavia). În acest concurs, timișorenii — comportîndu-se meritoriu — au cîștigat șase probe la fete și nouă la băieți. Punctaj final: 111—102 pentru Șc. sp. din Timișoara.

P. ARCAN
coresp. principal

...ȘI HERĂSTRĂU

Duminică, peste 250 de juniori și junioare au luat startul în „Cupa Școlii sportive nr. 2". Întrecerea a avut loc pe lacul Herăstrău și a fost cîștigată de caiaciștii și canoiștii clubului Dinamo București (199 p). Pe locurile următoare s-au clasat: C.S.Ș. (145 p), Șc. sp. 2 (138 p), Olimpia (100 p), Voința (26 p). Iată și primii clasați în ordinea disputării probelor: JUNIORI I, **K 4:** C.S.Ș. (Prunău, Mihăilescu, Istrate, Dumitrache) 1:49; **K 1:** Dumitru Popescu (C.S.Ș.) 2:16; **K 2:** Dinamo (Nemeș, Tănase) 1:59; **C 1:** S. Nemeș (Dinamo) 2:47; **C 2:** C.S.Ș. (Stoica, Vesela) 2:29; JUNIORI II, **C 1:** G. Lustig (C.S.Ș.) 2:36; **K 4:** Dinamo (Marin, Dumitru, Cosma, Sandache) 1:55; **C 2:** Dinamo (Vlad, Popescu) 2:33; **K 1:** O. Pavelea (Dinamo) 2:26; **K 2:** C.S.Ș. (Diaconescu, Bădoiu) 2:10; JUNIOARE I, **K 1:** M. Drăghici (Dinamo) 2:42; **K 2:** Dinamo (Răutu, Gologan) 2:26; **K 4:** Șc. sp. 2 (Teodorescu, Olaru, Belu, Țone) 2:15; JUNIOARE II, **K 1:** Didina Vasile (Olimpia) 2:50; **K 2:** Șc. sp. 2 (Becea, Ivan) 2:30; **K 4:** Dinamo (Neagu, Rațiu, Poenaru, Petrescu) 2:15.

REGATA BOCHUM

Sîmbătă și duminică se dispută o nouă importantă întrecere internațională de caiac-canoe, regata Bochum (R. F. a Germaniei), la care va participa și un lot numeros de sportivi români. Vor lua startul: **Vernescu, Sciotnic, D. Ivanov, H. Ivanov, Iacob, Patzaichin, Covaliov, Maxim, Simionov, Butelchin, Sidorov, Viorica Dumitru, Maria Lovin, Silvia Comișan, Ioana Calenic, Maria Drăghici, Dragulschi, Simion, Nichiforov.**

În programul regatei figurează probe de seniori și juniori.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE ÎN CAPITALĂ

DOUĂ INTERESANTE CONCURSURI INTERNAȚIONALE DE DIRT-TRACK

După o întrerupere de cîteva săptămîni, iubitorii sportului cu motor din Capitală vor avea ocazia să asiste din nou la întreceri internaționale de dirt-track. De data aceasta, programul suscită un interes major, întrucît pe pista complexului Metalul de la Pantelimon vor fi prezenți alergători bine cotați. Iată numele concurenților comunicate de federațiile respective: **Peter Petkov, Peter Iliev** (Bulgaria), **A. Sitzwohl** (Austria), **Zdenek Majstr, Miroslav Rosulek** (Cehoslovacia).

Sportivii români, în frunte cu **Ion Cucu, Alex. Datcu, Alex. Sincași, Romulus Jurcă**, se pregătesc intens în vederea confruntării cu valoroșii lor adversari de peste hotare. Prima reuniune se va desfășura joi 26 iunie, începînd de la ora 17, iar peste trei zile va avea loc concursul revanșă, tot pe pista complexului Metalul.

Orașul Reșița va găzdui duminică un concurs republican de viteză pe șosea, la care și-au anunțat participarea alergători din București, Timișoara, Cîmpina, Brașov, Ploiești, Moreni, Buzău etc.

TELEcronica

ULLLTIMA ETAPĂ

Ultima etapă — și acum mai am în auz glasul crainicului de la box. Nimeni pe lumea asta nu știe să intoneze cuvîntul „ultima"... așa cum îl cînta dînsul — ultima etapă, cea pentru care ne-am sacrificat luni de zile somnul amiezelor duminicale, pacea serilor amicale, liniștile conjugale, ca să nu amintesc și de diminețile verbale de luni, ultima etapă a început la televiziune cu patru fraze convenționale rostite de Gabriel Bădescu, a cincea frază cuprinzînd clasamentul la zi, ca și cum nu l-am fi știut pe dinafară. Un om rostind de ajuns de liniștit o înșiruire de echipe în clipele cînd o țară întreagă duduie de nerăbdare și draci — asta e ori un gag genial în materie de suspens, ori o lipsă — dacă nu de geniu — atunci de simț publicistic, de fantezie elementară. Nu știu ce mă face să înclin spre o a treia ipoteză. În acest timp, la radio, Ioan Chirilă își termina a 30-a avancronică, 30 de șuete fără de care duminica nu e duminică și pentru care, zic eu, chiar de pe poziția telecronicarului, ar merita să primească „un grand merci" tovărășesc. Măcar acum cînd nu mai avem despre ce vorbi, — noi oamenii imaginilor T.V. dar cu urechile ciulite la tranzistor, să spunem merci tuturor celor de la radio care știu și vor să vorbească despre fotbal abjurînd frazele din iască, paie și segras de saltele.

În ce mă privește, nu pot ascunde că etapa misterelor a avut un mister în plus. Riscînd a fi prea personal — voi spune că în minutul 8 al meciului de la Cluj, aparatul meu a făcut fîs-fîs-pac și imaginea s-a stins. Nu știu dacă ați trăit o asemenea clipă plină de enigme. Am rămas cu Țopescu, dar nu mai vedeam nimic. Pînă atunci, văzusem chipul împietrit, memorabil, al lui Birău într-o poziție de drepți în fața destinului și două-trei atacuri arădene lămuritoare. Împietrit și eu ca Birău în fața aparatului, am auzit că e 1—0. La 2—0, chemam prietenii la telefon. În minutul 30, mă uitam pe cer să văd cu ce mă îmbrac. Am plecat pe străzile pustii — și din frînturi succesive culese pe sub ferestrele deschise — am înțeles că va fi bine. E superb să asculți un meci, din fereastră în fereastră, într-un oraș al „ultimei etape". Dar n-aș sfătui pe nimeni să încerce. Mă puteam întoarce acasă, vroiam însă să văd finalul. Neapărat finalul. Niciodată telesportul nostru nu avusese parte să prindă în direct încoronarea imediată a campioanei. Aveam de ce alerga.

În „Sportul", marți, G. Nicolaescu scrie că finalul, la Cluj, a fost fabulos. Noi n-am văzut nimic fabulos. Cuiva i-a fost teamă de fabulos, de frenezie, de entuziasm, de spontaneitate. Camera a rămas pe un grup de suporteri năvăliți pe teren, dar luați din spate, și de departe. Apoi s-a întors la Țopescu, care discuta înhibat cu antrenorul Dumitrescu, înhibat și el în fraze țepene: „Cum ați reușit să?..." „Prin metode și mijloace... ne-am străduit..." Țopescu, în plină viață, nu se simțea ca peștele-n apă. Nu știu însă cîți reporteri ai televiziunii noastre se simt bine, „în mijlocul vieții". Un singur moment bun — deși mi-a fost teamă că-l vom rata și pe acesta: Petescu, fără tricou, adus în fața camerei care, măcar o dată, nu o făcea pe coana Zîța „rușinoasă, mie îmi spui?" Petescu a adus suflul halucinat al omului care izbîndește. Apoi, mulțimea s-a adunat frenetic în jurul lui Țopescu și în loc să ne bucurăm o dată cu ea, în loc să smulgem vieții interviul unic, exact din rădăcină în loc să trăim destinși cea mai netrucată, cea mai spontană, cea mai fastuoasă clipă a victoriei — după care rîvnesc toate televiziunile lumii — am ajuns să vedem cum se încearcă a se face ordine într-un moment care numai de ordin și de ordine n-avea nevoie... Și nu s-a reușit trista disciplinare a mulțimii entuziaste, oricît a încercat „regia" ca nimic să nu fie fabulos pe micul ecran. Emisiunea s-a închis repede, în uralele genericului. Ne-a rămas însă lumea scandînd „Petschowschi!" Lacrimile nu se pot disciplina.

BELPHEGOR

Erata. Un „v" transformat în „v" ne-a făcut să scriem despre moartea altcuiva, cînd noi ne gîndeam la baschetbalistul iugoslav Koraci. Ce bine dacă moartea marilor sportivi n-ar fi decît o greșeală de tipar!

Gimnastică: LUGOJUL — O REVELAȚIE

(Urmare din pag. 1)

titlu de campion, de data aceasta la categoria I: Dan Sabău, elev în clasa a XI-a a Liceului nr. 35 (antrenor prof. Șt. Hărgălaș). Sabău a avut evoluții splendide, mai ales la sol și paralele.

Clasament general: **1. D. Sabău (Buc) 54.20; 2. N. Dobre (Buc) 50.75; 3. L. Grindeanu (Cj) 50.45; 4. L. Mazilu (Buc) 50.40; 5. Vl. Toth (Cj) 49.65; 6. A. Isztai (Mureș) 48.70.**

Întrecerea la categoria I fete a revenit Doinei Bălăceanu, elevă în clasa a VIII-a a Liceului nr. 1 din Orașul Gh. Gheorghiu Dej. O frumoasă satisfacție oferită prof. Marcel Duncan, care se identifică cu unul dintre specialiștii dornici să relanseze gimnastica românească.

Clasament general: **1. Doina Bălăceanu (Or. Gh. Gh.-Dej) 36.45; 2. Silvia Moldovan (Buc) 34.65; 3. Liliana Vasiliu (Buc) 34.35; 4. Ana Szabo (Cj) 33.65; 5. Elena Tetelea (Ph) 33.50; 6. Geta Socolescu (Buc) 33.40.**

În ciuda unui efort vizibil — a intrat în concurs chiar în dimineața sosirii de la Budapesta, unde participase la Dinamoviadă — Dan Grecu, elev în clasa a XII-a a Liceului „Emil Racoviță" din București, a terminat primul întrecerea gimnaștilor de la categoria candidați-maestru. Antrenorul lui Grecu, prof. Mircea Bădulescu, are realmente în elevul său un succesor de nădejde!

Clasament general: **1. D. Grecu (Buc) 55.10; 2. R. Branea (Cj) 52,85; 3. Gh. Tușan (Cj) 52,00; 4. C. Petrescu (Buc) 48,85; 5. N. Moscu (Buc) 48,80; 6. I. Orzăr (Rm. V.) 48,60.**

Maestrele și-au desemnat campioana școlară în persoana Alinei Goreac, elevă în clasa a XI-a a Liceului nr. 2 din Lugoj. Un nou succes pentru tînăra gimnastă și implicit pentru antrenoarea ei, prof. Tatiana Isar.

Clasament general: **1. Alina Goreac (Lgj) 37.50; 2. Rodica Secoșan (Tms) 37.10; 3. Ileana Coman (Or. Gh. Gh.-Dej) 36.85; 4. Anca Grigoraș (Bc) 36.60; 5. Maria Variu (Tms) 36.40; 6. Adriana Marinescu (Buc) 35.80.**

Asupra valorii finalelor, vom reveni.

HANDBAL: ÎNAINTEA DISPUTELOR FINALE

Urmărind un golaveraj cît mai consistent, care să-i ferească de griji la calculele finale, jucătorii de la Șc. sp. 2 București au făcut, în partida de marți seara, o adevărată risipă de energie, surclasînd pe omonimii lor din Sibiu, cu categoricul scor de 23—8.

Efortul i-a mareat însă pe toți membrii lotului, iar timpul mult prea scurt rămas pînă la următoarea partidă nu le-a permis refacerea potențialului fizic, ei fiind obligați să cedeze ieri, în fața liceenilor din Timișoara, cu scorul de 9—14 și să accepte, în clasamentul final, primul loc Liceului nr. 2 Iași, revelația ediției din acest an a campionatelor naționale școlare.

Într-adevăr, pe linia unei comportări surprinzător de bune jucătorii ieșeni au repurtat a treia victorie consecutivă, tot la un scor care nu lasă nici un fel de dubii asupra valorii realizatorilor (19—10 cu Șc. sp. Sibiu, 18—14 cu Lic. 4 Tms., 21—16 cu Șc. sp. Tg. M).

Și, pentru că sîntem la capitolul surprize, trebuie să mai remarcăm una, de data asta mai puțin plăcută, aceea a comportării campionilor — Dinamo București, care evoluează sub orice așteptări.

Desigur, motivația adusă de antrenorul echipei, tov. Ion Ilie. **„Șase dintre elevii mei au susținut bacalaureatul și a trebuit să le ofer timpul necesar unei pregătiri superioare" este plauzibilă și noi o acceptăm. Nu putem fi însă de acord cu ideea unor înfrîngeri în serie la o echipă care are un bagaj de experiență recunoscută.**

Referindu-ne la fete, este de subliniat avansul luat de Școala sportivă din Constanța, ca urmare a unei comportări foarte bune în TOATE meciurile de pînă acum. Este evident că formația dobrogeană, recomandată și de alte succese, vizează pe merit unul din primele două locuri. (N. Mș.).

Dar, de fapt...

ZONA LINIȘTITĂ

Nu mi-am putut niciodată închipui un boxer lovind sacul în ritmul unei rumbe. Nu-i văd pe schiori coborînd pantele cu tranzistorul după ureche, sau pe săritorul la trambulină aruncîndu-se cu capul în jos în vreme ce tobele bat „salto mortale". Nu mi-am închipuit niciodată că se pot organiza crosuri în sunetele fanfarei.

Poate că înainte de încordarea musculară, înainte de autostăpînire — efortul înseamnă concentrare.

Și concentrarea înseamnă liniște.

Sportul de masă ar sărăci enorm în perioada estivală dacă n-ar exista ștrandurile — dacă soarele, aerul, apa n-ar fi la îndemîna sutelor de mii de citadini, dacă pe malul lacurilor, al bazinelor, omul nu și-ar regăsi impulsul de a fugi, de a înota, de a încerca o „trîntă franceză", de a improviza un mini-concurs de înot, de a zburda, de a gîfîi, de a-și pune mușchii la lucru.

Dar, din păcate, această modestă și duminicală întoarcere la natură se desfășoară într-o gălăgie insuportabilă, într-o necurmată solicitare a urechii, a plexului, a oaselor, a pielii, datorită junglei sonore.

★

Există obiceiul de a turna în capul oamenilor veniți să se destindă torente de muzică. Omul NU ȘTIE că după săptămîna de muncă, de învățătură, interferența melodiilor, a chemărilor, a fluierăturilor, bubuitul mingii, plescăiturile îl oboseso mai rău decît efortul de fiecare zi. În marile metropole viața medie a oamenilor e scurtată cu 7—8 ani datorită zgomotului. Zgomotul ocupă **primul loc pe scara mortalității, înaintea maladiilor cardiovasculare.** El provoacă nu numai surditate profesională, dar și ulcere, boli de inimă, **maladii ale ficatului.** Zgomotul e — chiar cînd ni se pare armonios — o vibrație, iar vibrația ne ciocănește întregul corp, nu numai timpanele.

Să te relaxezi într-un șirag aglomerat, să înoți sub continua răpăială a jazzului, să-ți destinzi bieții bicepși amorțiți de munca de birou pe un petec de nisip urlător, e ca și cum ai încerca să-ți găsești odihna într-un clopot.

★

Poate de aceea am fost atît de plăcut surprinși cînd, la ștrandul Bordei, am întîlnit o îngrădire de sîrmă, avînd la intrare inscripția: „Zonă liniștită".

Nu vrem să punem în discuție aci prețul oarecum prohibitiv, nici să lăudăm (cu toate că ar merita-o) micile colibe-corturi din rogojini sau prelate. Nu știm ce soartă va avea această „zonă" — dacă ea va fi ferită sau nu de strigăte și — mai ales — de plaga tranzistoarelor (huliganul sonor și pseudo-meloman avînd o largă răspîndire) — dar însăși ideea merită remarcată — și extinsă — cu toată vigoarea.

Poate că I.C.A.B.-ul va afișa la intrarea acestui loc ferit o serie de instrucțiuni și că va insista la aplicarea lor. Poate că aici, într-adevăr, în spatele gardului metalic și al gardului viu, oamenii vor uita, pentru cîteva ore, zgomotul orașului.

Poate că vor învăța chiar să iubească liniștea.

Astfel ștrandurile își vor pierde în bună măsură caracterul unor bulevarde pe care poți umbla în slip, caracterul unor ringuri de dans în care nisipul înlocuiește parchetul și vor redeveni — de fapt — niște stadioane nepretențioase — cele mai accesibile stadioane acvatice, solare, în care să ne putem bronza, să putem respira, să putem înota.

În liniște.

Camil BACIU

PRINTRE CULOARE...

Organizarea primei ediții a concursului de mare fond dotat cu „Cupa Ovidiu" trezește un mare interes în rîndurile sportivilor fruntași. Organizatorii au primit pînă la această oră numeroase înscrieri din partea cluburilor Steaua, C.S.M. Cluj, Politehnica Cluj, Gaz metan Mediaș, Șc. Sp. Reșița și Șc. Sp. Arad.

● **Un grup de 4 înotători** alcătuit din Georgeta Gerbeanu, Z. Oprițescu, S. Cosmescu și **C. Kokay** a plecat în R.D. Germană pentru a lua parte la concursurile internaționale de la Magdeburg și Leipzig.

● **Selecționata de juniori a** țării la polo va pleca în R.S.S. Kazahstan pentru a participa la un important turneu internațional.

● **După o întrerupere de 3** săptămîni, lotul național de polo își va relua pregătirile în vederea meciurilor amicale pe care „7"-le României le va susține în Capitală cu echipele R. D. Germane (10 și 13 iulie) și R. F. a Germaniei (între 1 și 10 august). De reținut că echipa R.F. a Germaniei deține o formă excelentă. La recentul turneu internațional desfășurat la Forsheim, polo iștii vest-germani au reușit performanța de a întrece cu scorul de 6—4 (1—2, 2—0, 1—0, 2—2) reprezentativa Iugoslaviei, deținătoare a titlului olimpic.

CRONICĂ DE EXAMEN

(Urmare din pag. 1)

Următorul examinat, studentul *P. Geambașu* — realizatorul unui 8 — avea să confirme, încă o dată, aprecierile profesorului la adresa anului I de studii.

Și apoi, altul, și altul...

Sportul a transmis discipolilor Almae Matris unul din cele mai complexe atribute ale sale: PERSEVERENȚA, calitate care, cultivată într-un climat al responsabilității, a generat rezultate din cele mai fericite.

★

Fizionomii cu vădită gravitate, semn al unor emoții nesimulate, patrulează coridoarele așteptînd vești „dinăuntru". Printre cei interesați descoperim multe cunoștințe, nume despre care, în altă ocazie, am mai scris în ziar: *atleții Mihaela Peneș, Manole Mitilecis, Viorica Gabor, Marioara Lazăr, Edith Schall, tenismanii Ion Santei, Gheorghe Boaghe, Florica Butoi, handbaliștii Steliana Papa și Gabriel Chicid, baschetbalista Cornelia Băcilă, canotorul Dan Diaconescu,* sportivi care au doborît recorduri sau au dominat mari competiții, marcați acum de veșnica teamă, ce nu iartă nici pe cei mai temerari performeri: „Am să știu oare?"

INTEGRALISTELE

De 32 de etape, echipa feminină de handbal a I.E.F.S. nu a cunoscut înfrîngerea. Performanța — o pură utopie pentru orice echipă de fotbal — a instalat, recent, tînăra formație a Institutului în divizia națională A, anunțînd-o, totodată, ca un team periculos pentru oricare dintre formațiile primei noastre categorii. Mutînd sfera succeselor din arenă în amfiteatre, tinerele premiate au promovat, pînă în prezent, toate examenele, adăugînd astfel performanței lor sportive o alta, de o mai mare profunzime, realizată în anlele Institutului.

— *Dorim,* se exprima portarul formației, vigilenta *Lucia Vișa, ca pînă la finele sesiunii să menținem ștacheta rezultatelor la același nivel. Nu va fi ușor, dar sportul ne-a învățat că atunci cînd lupți decis, este imposibil să nu învingi.*

PARADOX APARENT

O dublă specializare, mai ales la disciplinele lipsite de tangență, a părut totdeauna o pură curiozitate, o extravaganță a autorului sau un paradox. Acestea au fost, de altfel, primele aprecieri pe care le-am făcut atunci cînd am descoperit-o pe *Georgeta Ciomîrtan,* recenta campioană la canotaj (fond), susținîndu-și cu brio examenul la schi.

Oriunde, în afara I.E.F.S.-ului, faptele ar fi părut un paradox. Aici el este însă solubil. Institutul de educație fizică are misiunea de a forma cadre multilateral înzestrate, capabile să dezvolte ulterior o activitate polivalentă, în funcție de solicitările locurilor unde își vor exercita meseria.

Iar solicitările, dacă avem în vedere extinderea pe care o capătă învățămîntul de toate gradele, rămîn multiple și permanente.

FACTORUL SUBIECTIV — UN CRITERIU... OBIECTIV

— Spuneți-ne, cum apreciați nivelul pregătirii studenților în actuala sesiune în comparație cu cel din sesiunea similară a anului trecut? — ne-am adresat șefului de catedră a jocurilor sportive, conf. univ. *N. Rosculeț.*

— *Institutul nostru are un anumit profil conform căruia și modalitatea de apreciere (notația) este alta. Ba noi nu primează teoria, normele de control rămînînd testul de bază. Iar la aspectul „practic" concură fspre deosebire de proiectele de la Politehnică sau lucrările de laborator de la Medicină, Chimie, Fizică etc.) factori subiectivi — talentul și dotația individului — elemente care diferă de la un an la altul și care nu-mi oferă posibilitatea unei comparații. Dar, dacă trebuie totuși s-o fac, apreciez atunci că la materia mea — specializare fotbal — nivelul valoric este sub cel de anul trecut. Chiar dacă în teorie ei este net superior. Aprecierea nu trebuie să deconcerteze însă. Institutul nostru are menirea să formeze pedagogi înarmați cu cunoștințe solide și să pregătească antrenori de valoare, măiestria sportivă (care revendică dotarea naturală a individului) rămînînd, în primul rînd, o preocupare a cluburilor sportive din tot perimetrul țării.*

„PLATONISMUL NU DINAMIZEAZĂ ȘTIINȚA"...

...susține șeful de lucrări, maestrul emerit *Mihai Nedef,* comentînd soarta lucrărilor de diplomă ale absolventilor care vor intra, peste cîteva zile, la „susținere". *Multe dintre ele (care au presupus un imens volum de muncă și un timp prețios) enunță niște adevăruri sau aruncă punți spre descoperirea lor care merită toată atenția și care nu trebuie răsplătită numai cu platonicul „magna cum laude" dictat de șeful Comisiei examenului de stat. Sortindu-le în exclusivitate sertarelor, înseamnă a condamna la ineficiență întreaga activitate de cercetare din Institut, ceea ce nu este de loc stimulant și pedagogic pentru promoțiile de tineri. Cele mai bune lucrări ar trebui valorificate, popularizate prin Buletinele federațiilor și revistele de specialitate pentru că ele constituie, cu certitudine, niște puncte de plecare pentru cercetarea științifică aflată astăzi într-o deosebită efervescență.*

★

Pelerinaj la etajul I, unde sînt afișate listele cu rezultatele celor trei ani de studiu. Notele mari — cele mai multe — marcate cu roșu, alternează ici, colo cu casete în negru, indicînd acel nedorit „insuficient" ce presupune reexaminarea.

Mîine fericite, anunțînd o vacanță fără griji, mîine preocupate, sîncer nesatisfăcute de propriul răspuns.

Startul în olimpiada academică de vară a fost egal pentru toți; în cursă vor rămîne însă numai cei bine pregătiți, cei care au acumulat gradat, științific, materia. Cîteva probe și-au decretat campionii și ocupanții locurilor onorabile. Mîine vom cunoaște alți performeri ai amfiteatrelor, poimîine alții.

Așa cum ei înșiși au decretat, sesiunea de vară '69 trebuie să fie cea mai productivă, să se înscrie în efortul colectiv al intelectualității române care întîmpină cu succese prestigioase sărbătorile poporului din August 1969.

24 iunie: O nouă tragere excepțională LOTO cu atribuire de apartamente

Cinci zile vă mai stau la dispoziție pentru a vă putea procura biletele la tragerea excepțională LOTO din 24 iunie a.c., la care se atribuie apartamente cu 3 și 2 camere în număr nelimitat.

În afară de primele 2 categorii de premii în apartamente, se mai atribuie încă 6 categorii de premii fixe în numerar de 10.000 lei, 5.000 lei etc.

Pentru atribuirea tuturor acestor premii vor fi efectuate 5 extrageri a cîte 12 numere din 90, în două faze. În total vor fi extrase 60 de numere.

Prețul biletelor este de 10, 15 și 25 lei.

Rețineți! Și cu 10 lei puteți cîștiga un apartament! Se atribuie premii și pentru 2 numere cîștigătoare.

Luni 23 iunie a.c. este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

● Tragerea LOTO de mîine va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată.

Nu uitați! Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 25 din 18 iunie 1969
EXTRAGEREA I:
8 2 44 15 7 16
FOND DE PREMII: 414.033 lei
EXTRAGEREA a II-a:
8 18 10 20 39 21 11
FOND DE PREMII: 340.064 lei

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 13 iunie 1969.
EXTRAGEREA I: Categoria I: 2 variante sfert a 93.335 lei; categoria a II-a: 2 variante întregi a 37.944 lei și 2 variante sfert a 9.486 lei; a III-a: 97 a 1.111 lei și 67 a 277 lei; a IV-a: 214 a 609 lei și 181 a 152 lei; a V-a: 593 a 264 lei și 497 a 66 lei.
EXTRAGEREA a II-a: Categoria C: 4 variante întregi a 11.620 lei și 15 variante sfert a 2.905 lei; categoria D: 404 a 100 lei și 1631 a 25 lei.
REPORT CATEGORIA A: 90.054 lei
REPORT CATEGORIA B: 90.054 lei.
Premiile de categoria I sfert au fost obținute de Dumitru Iordan comuna Măgurele și Trif Ioan din București.